

ἔξορκίζουσα ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης νὰ φεισθῆ τῆς ζωῆς τῶν ἐξ τούτων ἀνθρώπων. Ἡ Βασίλισσα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦτον ἔγκυος, καὶ μολοντί πάσχουσα, εἶχε νικήσει λαμπρὰν νίκην κατὰ τῶν Σκώτων, καὶ διεπέρασε τὴν θάλασσαν διὰ νὰ φέρῃ ἢ ἰδίᾳ τὴν λαμπρὰν ταύτην ἀγγελίαν εἰς τὸν Ἐδουάρδον. Ταῦτα δὲ πάντα τὰ ἰσχυρὰ δικαιοῦματα αὐτῆς ἐνήργησαν ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ Ἐδουάρδου, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ ἀνθέξῃ ἐπιπλέον « αἱ! γυνή! ἔκραξε, ἐπεθύμουν νὰ εὐρίσκεσο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, πανταχοῦ ἄλλοθι μᾶλλον ἢ ἐνταῦθα! δὲν δύναμαι νὰ ἀνθέξω εἰς τὰς παρακλήσεις σου. Ἴδου σὲ χαρίζω τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ πρᾶξον περὶ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου. »

Ἡ Βασίλισσα ἀφοῦ ἔσωσε τοῦ θανάτου τὸν Εὐστάθιον Σκινπιέρον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ὠδήγησεν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆς, καὶ ἐνδύσασα καὶ περιποιηθεῖσα μεγαλοπρεπῶς, διέταξε νὰ συνοδεύσασιν αὐτοὺς μέχρι τῆς πόλεως.

Τὴν δὲ ἐπαύριον (3. Αὐγούστου 1347.) ὁ Ἐδουάρδος εἰσῆλθεν εἰς Κάλητον καὶ διώξας ἐκεῖθεν ὅλους τοὺς κατοίκους, κατώκισεν Ἄγγλους εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἣτις διέμενεν ὑπὲρ τοὺς δύο αἰῶνας ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Ἀγγλίας, καυχωμένης ὅτι φέρει ἐξηρητημένας ἐκ τῆς ζώνης αὐτῆς τὰς κλεῖς τοῦ βασιλείου τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1558. ὁ Δουξ Φραγκίσκος Γκιζης ἀφῆρσεν ἀπὸ τῶν Ἄγγλων τὴν πόλιν Κάλητον μετὰ ὀκταήμερον μόνον πολιορκίαν.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ.

Νέος τις ἡγεμὼν, διαδεχθεὶς τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξῆλθε διὰ νὰ ἰδῇ τὴν πόλιν αὐτοῦ· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου ἐπωλοῦντο τὰ πολύτιμα πράγματα, καὶ ἰδὼν γέροντα κοσμῶς ἐνδεδυμένον καὶ καθήμενον μὲν μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὡς τι πολύτιμον πωλοῦντα, ἀλλ' οὐδὲν ἔχοντα ἐνώπιον αὐτοῦ, « σὺ δὲ γέρον, τί πωλεῖς; ἠρώτησεν αὐτόν. Συμβουλὰς, ἀπεκρίθη ὁ σεβασμῶς γέρον. Συλλογισθεὶς δὲ ὀλίγον ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ, εἶπεν,

ἐκατὸν χρυσὰ νομίσματα, καὶ δός μοι τοσαύτης ἀξίας συμβουλὰς. λάβε, ἀπήντησεν ὁ γέρον· « ὅταν μέλλῃς νὰ πράξῃς τι συλλογίζου τὰ ἐπακόλουθα. »

Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν Βασιλέα αὐλικοὶ ἐγάλασαν πρὸς τοῦτο· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιστρέψας εἰς τὰ ἀνάκτορα, διέταξε νὰ χαράξωσι τὴν συμβουλὴν ταύτην ἐφ' ὅλων τῶν τοίχων τῶν θαλάμων, ἐφ' ὅλων τῶν ἐπίπλων καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀργυρῶν σκευῶν τῆς Αὐλῆς.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνου, τινὲς τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ συνομώσαντες, ἀνέπεισαν διὰ χρημάτων τὸν βασιλικὸν κουρέα νὰ δολοφονήσῃ τὸν βασιλέα· οὗτος δὲ προσκληθεὶς ποτε εἰς τὴν Αὐλὴν διὰ νὰ κείρῃ τὸν βασιλέα, εἶχε κατὰ νοῦν νὰ πράξῃ τὸ κακούργημα· ἀλλὰ λαβὼν τὸ ὅποσον ἔμελλε νὰ θέσῃ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ βασιλέως ὠμόβλων, καὶ ἀπλώσας, καὶ ἰδὼν ἐπ' αὐτοῦ γεγραμμένας τὰς λέξεις « ὅταν μέλλῃς νὰ πράξῃς τι συλλογίζου τὰ ἐπακόλουθα. » ἐνόμισεν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐγνώριζεν ἤδη τὸν κακούργον αὐτοῦ σκοπόν.

Κυριευθεὶς λοιπὸν ὑπὸ τρόμου ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ζητῶν παρ' αὐτοῦ ἔλεος καὶ συγχώρησιν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν ἀνακαλυφθεῖσαν τὴν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐπιβουλὴν, ἔνεκα τῆς ὁποίας εἶχεν ἀγοράσει συμβουλῆς, παρὰ τοῦ σοφοῦ ἐκείνου γέροντος ἐζήτησε τὸν ἄνθρωπον, καὶ εὐρὼν, κατέστησε πρῶτον σύμβουλον τῆς Αὐλῆς αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΛΑΩΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 12.)

Ζ'. Ὁ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουσι τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον ἔθιμον παρὰ τοῖς Ἀσσυρίοις. Ἄπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ εἰς ὀρισμένην ἡμέραν ἐσυναθροίζοντο οἱ Ἀσσύριοι εἰς δημοσίαν τινὰ πλατείαν, ὅπου ἦσαν ἐκτεθειμέναι, ὡς πραγματεῖται διὰ πώλησιν, αἱ ἐν ἡλικίᾳ γάμου κόραι. Δημοσίως κήρυξ ἔθετεν αὐτὰς εἰς δημοπρασίαν τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην· καὶ ὁ μὲν συναγωνισμὸς τῶν πλουσίων ὕψωνε τὴν τιμὴν τῶν ὠραίων κορῶν εἰς ὑπέρογκον ποσότητα, τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως ταύτης χρήματα ἐναποταμιεύμενα ἐχρησίμευον πρὸς πληρωμὴν προικῶν διὰ τὰς κόρας, τὰς ὁποίας ἡ φύσις εἶχεν ἀδικήσει εἰς τὴν διανομὴν τῶν δώρων αὐτῆς, καὶ τὰς ὁποίας κάνας δὲν ἐλάμβανεν ἄνευ χρηματικῆς ἀμοιβῆς. Ὅταν ἐτελείωνεν ἡ δημοπρασία τῶν ὠραίων, μετέβαινον εἰς τὰς